של ניסוך המים בחג רבי אליעזר בן יעקב אומר

בו המים מפכים ועתידין להיות יוצאין מתחת מפתן הבית לעומתן⁶ בצפון סמוכים במערב שער יכניה

י"ג (ב) השתחוואות כתיב ¹והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים וגו' תני" מבית ק"ק עד הפרוכת כקרני סילי וכיליי מן פרוכת עד מזבח הזהב כקרני

חגבים [א]ממובח הזהב עד עזרות כחום של שתי

מן העזרות עד מפתן הבית כחום של ערב מיכן ואילך כמפי הפך כתיב ²והגה מים מפכים מן הכתף

הימנית בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעבירני במים מי אפסים עד קרסולה "וימד

באבורו עבורני במום מו ברכים עד ברכייה וימד אלף ויעבירני מי מתנים עד מתנייא מכאן ואילך אלף ויעבירני מי מתנים עד מתנייא מכאן ואילך

יארן - יעבריג כו בוונים עו בווני א טבאן וא לך וימד אלף גחל אשר לא אוכל לעבור אפי' לבירנין גדולה אינה יכולה לעבור בו מ"ם ⁴וצי אדיר לא

יעברנו מפני מה כי גאו המים מי שחו מהו מי שחו מלשום (ג) אמר רב חונה (הונא) באתרין

השוחה לשחות מהו [4]לשחות אמר רבי יוםי בי ר' בון (ביבן) מיין דמתמללין בעלמא כתיב 6ביום הָהוא יהיה מקור נפתח לבית דווד וליושבי ירושלם

לחמאת ולנידה ר' שמואל בר נחמן בשם ר' (נתן)

יונתן מבית דוד ועד יושבי ירושלם כשרים לנדה ולחמאת מכאן ואילך מי תערובות הם כשרים לנדה

ירושאו משאת אר"א (ר"מ אומר) מבית דוד "ופסולים למי חמאת אר"א (ר"מ אומר) מבית דוד ועד יושבי ירושלם כשרים לנידה ולחמאת מכאן ואילך מי קמפריסות הן נפסולין לנדה ולחמאת מתיב" "ואמר אלי המים האלה יוצאים אל הגללה הקדמונה זה" ים של סמכו (סיבוכא) וירדו

אל הערבה זה ים של מבריא ובאו הימה זה ים המלח אל הימה המוצאים זה הים הגדול ולמה

נקרא שמו מוצאים כנגד שתי פעמים שיצא אחד

בדור אנוש ואחד בדור הפלגה רבי" לעזר בשם רבי חנינה בראשונה יצא עד קלבריאה ובשניה

צא עד כיפי ברבריאה רבי אחא בשם ר' חנינה

בראשונה יצא עד כיפי ברבריאה ובשניה יצא עד

עכו ועד יפו 3עד פה תבא ולא תוסיף עד עכו תבא

ולא תוסיף ופה ישית בגאון גליך עד יפו אשית גאון גליך ניחא ימא רבא וימא דמילחא בשביל וגאן נגין ניוא ימא ודורסמכו לרבות דגתם למיתקן ימא דטבריא ימא ודורסמכו לרבות דגתם דכתיב ביה "למינה תהיה דגתם למיני מינים תהיה

דגתם תני אמר רשב"ג מעשה שהלכתי לציידן והביאו לפני יותר משלש מאות מיני דגים בתמחוי

א' זוגרפאו המים 10 בצאתיו וגבאיו ולא ירפאו למלח

ניתנו כתיב ונרפאו המים ואת אמרת ולא (ד)ירפאו

המים מקום הוא ושמו ולא ירפאו כתיב ¹¹ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר תני[®] אמר רבי

הורה לפי שבעולם הזה תבואה עושה לששה

לשייםא שחונא [כ]⁵ופרש ידיו בקרבו כאשר

א) מדות פ"ב מ"ו, ב) שס, ג) שס מ"ג, ד) עי יומא עז ב, ה) עי מוספתא סוכה פ"ג ה"ג, ו) עי ב"ב עד ב, ז) ב"ר פ' כג, ה) ירוש׳ ל"ב על ב, ז) ב"ר פ" נג, מ) ירוטי תענית פ"א הל"ב, ע) עיין תוספתא שם פ"א, י) עיי תענית

פ"ח סה"ב. כ) סנהדריו ה א ע"ש

פ משם ב, כ) שנה ארין ק מעים מנחות לח א, () וחורנא, **מ**) וחורנא אמר, () ויקרא רבה פי״ט, **ס**) עי״

מענים כט א. ע) וחורנא אמר

עין משפם

נר מצוה

יא א מיי' פרק ה מבית הבחירה הלכה ד:

יב ב מיי׳ פרק ו מפרה הלכה יג:

יג ג מיי׳ פרק ט ממקואות

המים מפכים. מפרש בגמ": שער הקרבן. שם מכניסין קדשי קדשים ששחיטתן בלפון: שער הנשים. שבו הנשים נכנסות לסמוך על קרבון א"ג לעמוד על קרבון: שער הפרב. בקר מהי מכניסין כלי שיר: שנו ילא יכנים בגלופו. שנכנס לבים המקדש להשחחות וליטול רשות כשהלך לגולה לבבל וילא דרך אותו השער: שער נקנור. מפרש בפרק א"ל הממונה: פשפשין. שערים בגדולים ואף הם ממנין שלהם עשר שערים היו במקדש אבל להבנן דאמרי שבעה שערים היו במקדש אבל להבנן דאמרי שבעה שערים היו במקדש אבל להבנן דאמרי שבעה שערים היו במקדש היכן היו משחחום י"ג השחחוות: במ" מסני. אחים לחום במ"ל וסייני שבלל הם וקרנים ביים וקרנים הקום ביים הקונים מון. במסכת מדום: להיני ושיל וישור של אפון ודי בשים מחת מותו של שפון ודי משחחות של שחום והיים בחבר בל אליטור בל יטמב אומר

ריבב"ן לוגין: מים מפרין עפידין לפיום יולאין מכים קדש הקדשים. כדלימא ביומא פרק במרא אמר ר' מנחם משום ר' חנא ציפוראם מעין היולא מבית קדש הקדשים בתחלה דומה לקרני סלעם עד שמגיע לפתח ההיכל כיון שמגיע לפתח ההיכל נעשה כחוט של שתי עד שמגיע לפחח האולם נעשה כחוט של ערב עד שמגיע לפחח יהחונה כנפשה נחלם של עוד בין שנודים נפחחו העורה כפי פך קטן היינו דמנן ר' אליעור בן יעקב אומר מים מפכין עמידין להיות יונאין מחחת מפחן הבית מפכים לשון פך: בחבר' שער נקנור. על שם נקנור שנעשו נסים לדלחותיו

תקלין חדתין הנשחטים בדרום: ממים מפנים. בגמי מפרש: שער הקרבן. שם מכניסים קיק ששחיטתן בלפון: שער הנשים. שבו נכנסות לסמוך על קרבנן: שער הפיר. דרך שם היו מכניסון כלי שיר: שבו ילא יכניה בגלוחו. שנכנס לבהמ״ק שם להפטר מלפני המלך מלכי המלכים וליטול רשות כשהלך בגולה וילא דרך לחלו השער: שער הקטר. מפורש ביותל: המתן מנכי המתכיל שער נקטור. מפורש ביותה: פפסים. שערים קטנים במון שערים גדולים וגם הם מתנין י"ג שערים ואע"ג דגם לשער בית המוקד היה לו פשפש לה משיב לה לפי שהיה קטן ביותר: גבו מפני דקסני כנגד י"ג שערים. אחיל כאבל גבו מפני הדקסני המדים הריים בית ברבו גב" מסני" דקסני לנגר ""ג שערים. חתים החבל חלב חלב חלב חלב חלם לחל חל היי בסיב" במדוח בהדיל: בכם כרכל החקלת אבל חים כי כנגד ""ג שערים ע"ל הכל חלם מל חלב ים יו כנגד ""ג שערים ע"ל הכל חלם מל היי במחל כרבן: היכן היי השלי. מיי שלי. היי במותח בי שערים ביתי מחלם לרבן: היכן היי ושלי. מיי שלי. מועם מהם וחוט של שתי של ערב עב מהם: ה"ג ממובה הביח וחוט של ערב עב מהם: ה"ג ממובה הביח ולשם באו מולים לתחב מהם וחוט של ערב עב מהם והורן: הימות מסון הבית לבים לחור: למפי הפך. מחבב הורן: הימות מסון הבית לבים לורה: למפי הפך. מחבב הורן: הימות בלחין לניך שם ספינה גדולה: מי לבירי גדולה שיול ליוך שם ספינה גדולה: מי בעלמא. מרוב פרסום גדולתן א"י. כמ"ש לקחן הייו קילוסן עולה אלא מן הרוב מולו מולו ווכל לשע שם: בעלמא. מרוב פרסום גדולתן א"י. כמ"ש לקחן היים הם לותים אלי וועים אלו ווכל שלי וועים אלו ווכל אלו מול לוכל לחון היים בס רוחפות חוב מיים בלחל מיים לחלו מיים לחלון בעלמא! מבים דוד כו'. דכשטיה היו קילוסן עולה אלו מנים דוד ביו "דר ביו לומילה שלים המון למילו בעלמא! מבים דוד מו'. דכשטיה הוא שיפוע הרות המום לותים לחך התחון להבל והיה לבים לחל שיפוע הי או דרים המלון ומיליך וו מערובי החל שיפוע הי אולה לומיל הקחון במדרון ופקולין גם לוכה החל שיפוע הי או דרים הלאן היולה ביות הלוחל הביל לותים להביל הליל דיו מרוב ביות להל של מבירו לו להל היים לותים במביות ארך בתלמא לומים לותים להביל הוא הביל לו להי לומים להביל הוא הביל לות הלים של שבני להי ביות בללה היים בותות להל מל מדית בבביות ארך לומים התוב לותים ההיים ביות להבל הראל הוא בים לומים הוא לים לותים מהים לותים ההיים בלחל היום בלות מלות הלא ביות לתלח לתל הלא דרים לחלים מלות הלות הלא הוא מים לחלים מלו מולו בלל מתום להוא לותים ההיה דרום להוא לותים להלא לתום מלום להוא לותים להלא לותים להלא לתרום לתום שלהו שלו הלום מלו הלום הלום מלול מלו הלאו הלום שלהי הלום להלו מלום להלום להיו הלאום להיום להלום להיו הלאום להיום להלום

מתגבר והולך כמפי הפך: מן הכחף הימנים. מצד דרום: וימד אלף באמה. המלאך הראה שער הקרבן שער הנשים שער השיר ולמה⁵ נקרא שמו שער יכניה שבו יצא יכניה בגלותו שבמזרח למוקאל נחל היוצא מבית קדשי קדשים תחלתו דק מאד והולך וגדל מאד וכל אלף אמה אורך שער נקנור ושני פשפשין היו לו אחד מימינו ואחד משמאלו ושנים במערב ולא היה להן שם: אין מנות השל הוצל נומד דכל מקף מונט משילא חוץ לירושלים לו היה עמוק : מי אפפים: שהגיעו עד קרסולים: וימד אלף. באמה שנית והעמיקו עד הברכים מכאן ואילך וימד אלף אשר לא יוכל לעבור בו שהיו מימיו רדופים: אשר לא יוכל לעבור בו שהיו מימיו רדופים: גמ' מתניתין אבא יוסה בן (חנן) יוחנן היא דאמר כנגד י"ג שערים ברם כרבנו אשבעה שערים היו בנות בשלו בים כובים שברות בעזרה ע"ד דרבגן היכן" היו השתחוואות הללו כי ההיא דתנינן תמן י"ג פרצות היו בו שפרצום מלכי יון (א)וחזרו וגדרום בני חשמונאי וגזרו כנגדן

לבירנין גדולה. לספינה גדולה: מלשוט. דאפיי בדרך שייטא לא יכול לעבור בו דרדיפו מיא: באסרין. במקומנו קורין לשייט שחונא: ופרש ידיו וכו'. מייתי ראיה דלשחות היינו לשוט: מיין

מאוד וקרני חגבים עבים מהם וחוט של שמי עב מהם וחוט של ערב עב ממנו: מכאן ואילך.

וכו'. מייתי ראים דלשחות היינו לשוט: מיין המתכלנין בעלמא. שידברו העולם בו ויראו אותו ל"א שידברו העולם בהן מתמת גדולתן: מבים דוד ועד יושבי ירושלים. קשיא ליה אטו לשאר ישדע ירושלים. קשיא ליה אטו לשאר שיתאל אינן כשרים הלכך קאמר מה שהתקור הולך מבית דוד ועד יושבי ירושלים הוא דכשר לאפר פרה ולטבול בהן נדות אבל משם ואילך פסול למי חטאת דמי תערוצות הם ממי גשמים ולחטאת בעינן מים חיים: מי קעפרישות הן. הר משופע שמדרונו מחודד מאד והעבירו המים דר דה הומוו במדרון מסוליו גם לגדה לטבול

דרך דף התמון במדרון ופסולין גם לנדה לטבול בהן א"ר לנדה היינו זבה: זה ים של סמכו. דשבע ימים סובבים לא"י וד" מהם ים של סמכו ישל טבריא וים המלח וים הגדול ומפרש דגלילה הקדמונה הוא ים של סמכו: ים הגדול. הוא הים החולך מא"י למדינת איספניא: בראשונה. בדור אנוש יצא עד מדינה ששמה קלבריאה והיא במדינת לרפת ובדור הפלגה יצא עד הסלעים

שבמדינת ברבריאה: עד עלו חבוא. דריש פה כמו כה: ניחא ימא רבא וימא דמלחא. שהולרך המעין לבא לשם כדי למחקן שמימיהם מלוחים וסרוחים אלא ימא דטבריא וימא דסמכו למה באו לשם: ומשני לרבות דגתם. שע"י מים אלו מברכו מימיהם לגדל דגים הרבה: למינה סהיה

דגמם. קרא יתירא הוא דפשיטא דלמינה תהיה אלא ללמד דמיני מינים משונים שלא היו בתוכם מתר מנו להפים הסו מקום הוא ששמו ולא יכפאו מקדם יגדלו בסו מקום הוא ששמו ולא יכפאו ומים בילאמיו וגבאיו ומקום ששמו ולא יכפאו למלח ניתנו ולא יבואו לשם המים הקדושים: סבואה עושה. פי תבואה גדילה לששה חדשים: להדשיו יבלר. האילן יוציא פירותיו לשני חדשים להדשים וכירותיו לשני חדשים ה"ה וכיון דמשנים עשר חדשים נעשו שני חדשים ה"ה

מה שנעשה בתבוחה בעוה"ו בששה חדשים נעשה לעתיד בחודש ה": שהחבוחה עשחה בימי יוחל לע"ו יום. א"כ אילנות לשלשים יום כפל מהתבואה: בראשון. היינו בר"ח ניסן ירדו

הגשמים וכתיב ובני ליון גילו ושתחו בה' אלהיכם היינו הקרבת העומר: ומשני בכל חדש וחדש יהא מבכר. האילן ולחדשיו היינו חדשים דעלמא: תרפיה מלין עליה. הפירות נראים

דעלמא: סרפיה מלין עליה. הפירות נראים יותר מן העלין באלינות: ופריך וחרף מווכה. ויתר מן העלין באלינות: ופריך וחרף מווכה. וכי מרף מון הוא דקאמות הפירות נראים יותר מון העלין. ל"א דרש תרפיה כמו טרף בט"ח מלשון מון וה"ק משנה שפורח עליה מיד נותן מוו באל כדרך הטבע שהפרח מתאחר לנוך אחר יליאת העלים ימים רבים והראשון נ"ל: להסיר כה שלמעלן. היינו פה אלמים: פה שעלה כ"ג. לא"י כדי ליקח את מולא בשעה ב"ג. לא"י כדי ליקח את יהויכין אחר שמעלינוה! במחום יהיחים אביו לביון החומים שהמליכוה! במחום יהיחים אביו שלוחים שר בבל גליון הש"ם

[ħ] ע" ק"ע שכתב א"נ לנדה היינו זבה וע" בתוס' שבת דף סה ע"ב ד"ה שמא דאין חילוק שפנה לג. לכל יל פקה מיי היותים אביו ויעצוהו שרי בבל לפקה ומתל בלפי מעלה ועוד לא ירד ולהראות לפקף: זיקן. כלפי מעלה ועוד לא ירד ולהראות להם שאינו חפץ בעבודתם: כיון שראו כל חורי יהודה כן. שאין רצון המקום בעבודתם ושנמם לב המלך בקרבו: בין נדה לובה והכי קיי"ל ועי ברמב"ם פרק א ממקואות הל"ה:

תורה אור השלם

 וְהָיֶה בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מִיִם חַיִּים מִירוּשָׁלֵם חָצְיָם אֶל הַיָּם הַקְּרְמוֹנִי וְחָצְיָם אֶל הַיָּם הַקְרְמוֹנִי וְחָצְיָם אֶל הַיָּם הָאַחַרוֹן בַּקִּיץ וּבַחֹרֶף יְהְיֶה:

2. וַיּוֹצְאָנִי דֶּרֶךְ שַׁעַר צְפּוֹנְה וַיְסבָנִי דֶּרֶךְ חוּץ אֶל שַׁעַר הַחוּץ דֶּרֶךְ הַפּוֹנֶה קָדִים וְהִנֵּה מִים מְפָּבִּים מִן הַבְּתַּף הַיְּמְנִית: בְּצֵאת הָאִישׁ קָדִים וְקָוֹ בְּיָדוֹ וַיָּמָד אֶלֶף בְּאַמָּה וַיַּעַברני בַּמַיִם מֵי אָפְסָיִם:

3. וַיְּמֶד אֶלֶף וַיִּעֲבִרנִי בַּמַּיִם

חדשים ואילן עושה לשנים עשר חודש אבל לעתיר לבא התבואה עושה לחדש אחד ואילן עושה לשני חדשים מ"ם לחדשיו יבכר אמר^ט רבי יוסי לפי שבעולם הזה התבואה עושה לששה, חדשים ואילן עושה לי"ב חדש אבל לעתיד לבא התבואה עושה למ"ו יום ואילן עושה לחדש אחד שכן? מצינו שעשת התבואה בימי יואל לחמשה עשר יום וקרב ממנה העומר מ"ם 21ובני ציון גילו ושמחו בה' אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד ממנה העומר מ"ם "ובני ציון גילו שמחו בה" אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון ומה מקיים רבי יוסי לחדשיו יבכר בכל חודש וחודש יהיה מבכר ¹¹ועלהו לתרופה רבי יוחנן אמר תרפיה מציץ עליה ותרף מזונה רב⁰ ושמואל חד אמר להתיר פה שלמעלן וחד⁰ אמר להתיר פה שלממן ר' חנינה ור' יהושע בן לוי ח"א להתיר פה עקרות וח"א[®] להתיר פה אלמים ולעומתן בצפון וכו' את⁰ מוצא בשעה שעלה נבוכדנאצר לכאן בא וישב לו בדופני של אנטוכיא ויצאה סנהררין גדולה לקראתו ואמרה לו

שעלם כ"ג. ליקם אם יהויכין שהמניכוהו במקום בבוכו באצו לכאן בא וישב לו בו ופני של אנשוכא ויצאה סנותורין גו ולה לקו אתו זאמרו לידו. ניקו נעוד לא הגיע זמן הבית הזה ליחרב אמר להן אותו (ה) שהמלכתי עליכם תגוהו לי ואני הולך באו ואמרו לידוג בעי לדי כיון ששמע מהן כך נשל" מפתחות של בה"מ עלה ועלפו מידו. מנו שלין מפן בשימשו: ליין שלאו להגו של היכל אמר לפניו רבש"ע לשעבר היינו נאמנים לך והיו מפתחותיך מסורין לנו עכשיו שאין אנו נאמנים הרי מפתחותיך מסורין לך תרין אמוראין חד אמר זרקן ועוד לא ירדו וח"א" באה כמין יד ונטלתן מידו כיון שראו כל

שאין אנו נאמנים הרי מפתחותיך מסורין לך תרין אמוראין חד אמר זרקן ועוד לא ירדו וח"א[©] באה כמין יד ונמלתן מידו כיון שראו כל מים בּרְכִּים וְיָמָדְ אַלְּף וַיַּצְבּנִי בּנִים בְּמִים בְּיִם וְיִמָּבְ אַלְּף וַיַּאַבּר וֹיְמִי אַלְף נַיְאַב בּי נְאוּ הַמִּים מִי שְׁחוּ נָחָל אֲשֶׁר לֹא אוַכָּל בָּיִב בְּיִבְּ הַיִּמְים בְּיִבְ הַיְּמָב בְּיִב וְיִמְּר אַלְף נַחְלֹּ בְּיִבְ בְּיִבְּ הַיְּמִים בִּי שְׁחוּ נַחָל אֲשֶׁר לֹא אוַכְל בָּחְל בִּי מְשׁחוּ נַחְל אֲשֶׁר לֹא יִעַבְרָנּוּ ישִׁנְיחוֹ לָאַר בְּיִבְ הַיְּמְיח לְּאָרוּ וְלְבְיה ישִנְיחוֹ לָב בִי הַם שְׁחוּ בְּאָר יְבְרָש הַשְׁר לֹא אוַכְל בָּחְל בְּבָּר וּבְאָם הַבְּנִה הָשְׁר לֹא יִעְבָר וּ יִשְׁר לֹא יַעְבָר וּ יִשְׁר הַא בְּבְּים הַיִּמְים הָאַלְה יִיבְּיִם בְּיִבְּע הַיְּבְּים בְּיִבְּה וּבְאַת הָיִם הָּהִי בְּעִר בְּבָּר וּבְּאָר הְבָּיִם הְיִּבְּר וּבְאוֹ הַיְּבָּה הְאַר וְעָברוּ וְעָרִים בִּיִּיוֹ לְטִיבְר הַיִּבְּוֹ הָּבְּרְ בְּבָּב בִּיְבְּים הָּבְּיִב הְּבְּבְּב בְּיִבְּים הְּבִּים הְּבְּבְּב בְּיִבְּים הְּיִבְּה הַּאָר הַיְבְּב בְּבְּב הַבְּאוֹ הַיְּבָּה וּבְּאַת הְבָּב בְּבָּב הִיבְּים בְּבָּב הִיבְּים בְּבָּב הַיִּבְּב בְּבָּב הִישְׁרוּ וּעְבִים בְּבָּב הְיִבְּב בְּבְּב הַיִּבְּב בְּבָּב הְיִבְּים הַיְבְּב בְּבְּב הְיִבְּב בְּבְּב הְיִבְּב בְּבְּב הְיִים הְּיִבְּב בְּבְּב הְיִבְּה הַּבְּבְּבִים הְיִבְּה הְבָּבְּב בְּבְּב הְיִבְּים הְבָּבְב בְּבְּבְּב הְיִבְּב הְיִבְּב בְּבְב הָיִבְּה הַבְּבְּבְב הִיבְּים בְּבְב הְיִבְּב בְּבְב בְּבְּב הְיִבְּב בְּבְב בְּבְב הְיִבְּב בְּבְב הְיִבְים בְּבְב בְּבְב הְיִבְּב בְּבְב הְיִבְּים בְּבְב הִים בְּבְב הְיִב בְּבְב בְּבְיב הְיִבּים בְּבְב בְּבְב הְיִבְּב בְּבְב הִיבּים בְּבְב הְיִבְּיב בְּיִב בְּבְב בְּבְב בְּבְבְּב הְיִבְּב בְּבְב בְּבְבְּב הְיִבְּים בְּבְב בְּבְב בְּבְב הְיִב בְּבְב בְּבְב בְּבְּב בְּבְב הִיבְּים בְּבְב בְּבְיב בְּיִים בְּבְב בְּיבְּב הְיִים בְּיבּב בְּבְב הְיִים בְּבְב הְיִבְּים בְּבְב בְּיִים בְּבְב בְּבְבְּב בְּיִבְּב בְּבְב בְּיבְּב בְּבְבּב בְּבְבְּב בְּבְּב בְּיִבְּב בְּבְב בְּבְּב בְּבְב בְּיִב בְּבְבְב בְּיִים בְּבְב בְּיִבְּבְּב בְּבְבְים בְּבְב בְּיִבְּב בְּיִבְּב בְּבְבְּים בְּבְב בְי בָּל עֵץ מִאֶבֶל לֹא יבול עֶלָדוּ וְלֹא יִתֹם פַּרִיוֹ לְחָדְשִׁיוֹ יָבַבֶּר בִּי מִימִיו מִן הַמִּקְדְשׁ הַמָּה וּיוֹצְאִים וְהָיָו וְהַיְהוּ פְּרִיוֹ לְמָאַבְל וְעָלְדוּ לֹתְרְשִׁה יוֹבְאַה מוֹרָה בְּיָב בְּי מִימִיו מִן הַמִּקְדְשׁ הְּמָּה וְיוֹרֶד לְכָם גָשֶׁם מוֹרָה וּמַלְקוֹשׁ בָּרִאשוֹן: יוֹאל ב כג

נוסחת הבבלי

וחזרו וגדרוס (א) כו': (ב) השתחואות תני כו': (ג) א"ר הונא כו' מאי מי שחו אר"י בר ביצין מיא כו' ר"ש בר נחמני בשם ר' כר ר"ש בר נחמני בשם רי נמן מבית דוד ויושבי כו רמ"ח כרי זה ימוא סיבוכא כוי: (ד) ירפאו אלא מקר היה ושמו לא כרי לחדש ואילן כרי שמאמר לחדשיו כרי יבכר אר"י בכל כר': (ה) שהמלכתי תנו אותו לי ואני אלך לי מכאן אתון ואמרין ליה ליהויכין כר וח"א ילתה כמין פיסת יד כו' כיון (ששמעו) חורי יהודה כן אף הן עלו כו':

הגהות הגר"א

[א] ה"ג ממזכח הזהב למפתן הבית כחוט של שתי ממפתן הבית לעזרה כחוט של ערב מיכו יאבית נעורה כחום של עוב חיכן ואילך כו' כל"ל. דהכי כחיב בקראי והנה מים יולאים מתחת מפתו הבית ולשם באו מו המובח מפתן הפית זעשם כמו כן המוכנו כמ"ש שם ומפתן הבית קדי" לעורה: [ב] ג"ל שנא" ופרש ידיו כו': [ג] ל"ל מאי מי שחו מיא דמחמללין בעלמא כל"ל: [ד] ל"ל ימא של סיבוכה:

ציון ירושלים

מכאן ואילך מי קטפריסות הן. עיין מהר"א פולדא שמשב הדברים בין לפירוש ר"ת ובין לפירוש ר"י ובס' נדפס מחדש על הלכות מקוואות מהגאון מוה' מענדיל ס"ב ס"ק ה לא ראה זאת: